

بررسی ویژگی‌های بیوشیمیایی و مولکولی باکتری سینوریزوبیوم ملی لوتی جدا شده از ریشه گیاهان یونجه در دو منطقه از ایران

آزاده حداد سبزواری^۱، محبوبه نخعی مقدم^{۲*}

^۱ کارشناس ارشد، گروه زیست‌شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ^۲ استادیار، گروه زیست‌شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد

چکیده

سابقه و هدف: ریزوبیوم‌ها می‌توانند نیتروژن اتمسفری را تثبیت و مقدار قابل توجهی از نیتروژن موجود در خاک را تامین کنند. این مطالعه با هدف جداسازی و شناسایی ویژگی‌های بیوشیمیایی و مولکولی باکتری‌های بومی سینوریزوبیوم ملی لوتی جدا شده از گره ریشه گیاهان یونجه در دو منطقه آب و هوایی متفاوت و نیز شناسایی سویه‌های با کارائی بالا به عنوان کود زیستی انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی-توصیفی، بوته‌های یونجه از مناطق مختلف استان‌های قم و خراسان جمع آوری شدند. باکتری‌ها با استفاده از آزمون‌های گره زایی، بیوشیمیایی و مولکولی شناسایی شدند. منحنی رشد جدایه‌ها رسم و سپس با تلقیح باکتری‌ها به بذرهای یونجه، گیاهان از نظر میزان رشد مقایسه گردیدند و جدایه‌های با کارائی بالاتر شناسایی شدند.

یافته‌ها: باکتری‌ها در محیط لیتموس میلک واکنش یکسانی نداشتند. همگی ژلاتیناز منفی بودند و تنها چند سویه توانستند نشاسته موجود در محیط را استفاده کنند. برخی قابلیت رشد در حضور ترکیبات هیدروفوب را داشتند. مانیتول، سوکروز و مالتوز بهترین منع کردن برای رشد جدایه‌ها بودند. سویه‌های S22K، S36K از استان خراسان و S3Q و S12Q از استان قم در مقایسه با سایر جدایه‌ها رشد گیاهان آزمون را بیشتر تقویت کردند.

نتیجه گیری: نتایج تحقیق نشان داد که برخی باکتری‌های بومی سینوریزوبیوم ملی لوتی توانایی تجزیه نشاسته و توانایی رشد در حضور SDS را دارند. در میان جدایه‌ها، سویه‌های S22K و S3Q پتانسیل بهتری را برای استفاده به عنوان کود زیستی داشتند. این تحقیق می‌تواند گامی برای تولید کودهای زیستی در کشور باشد.

واژگان کلیدی: سینوریزوبیوم ملی لوتی، یونجه، ویژگی‌های بیوشیمیایی، منحنی رشد.

پذیرش برای چاپ: بهمن ماه ۹۳

دریافت مقاله: آذر ماه ۹۳

مقدمه

لگومیناسه (Leguminosae) یکی از بزرگ‌ترین خانواده‌های گیاهان گلدار و شامل ۴۶۳ جنس و ۱۸۰۰۰ گونه (۳)، با توزیع جهانی است که نقش بسیار مهمی در تمدن انسانی ایفا می‌کند. لگوم‌ها دارای ظرفیت‌های قابل توجهی برای ایجاد ارتباط همزیستی با گونه‌های مختلف باکتری‌های خاک هستند (۴). ریزوبیوم‌ها یک گروه از باکتری‌ها هستند که به طور معمول در خاک یافت می‌شوند و موجب تثبیت نیتروژن در گره ریشه گیاهان خانواده لگومینه می‌گردند (۵). در نتیجه این رابطه

تثبیت زیستی گاز نیتروژن یکی از راه‌های اصلی ذخیره نیتروژن به فرم قابل جذب برای گیاه در خاک‌های کشاورزی است (۱). به دست آوردن نیتروژن به شکل قابل جذب به وسیله گیاه یکی از مهم‌ترین عوامل برای رشد و نمو گیاهان است و به احتمال زیاد نیتروژن یکی از عوامل بسیار مهم در محدودیت تولید محصولات گیاهی می‌باشد (۲). خانواده

* آدرس برای مکاتبه: مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد، گروه زیست‌شناسی.

m.nakhaei@mshdiau.ac.ir

تلفن: ۰۹۱۵۰۱۳۱۴۶۴

جدایه‌های ریزوبیوم از گیاهان لوبیا (Haricot bean) در اتیوپی جداسازی و ویژگی‌های بیوشیمیایی، فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی آن‌ها بررسی شد (۱۲). تنوع فنوتیپی و ژنوتیپی سویه‌های سینوریزوبیوم ملی لوتی و سینوریزوبیوم مدیکیه در مناطق خشک و نیمه خشک متاثر از نمک و خشکسالی مراکش نشان داد که می‌توان از پتانسیل تحمل برخی از سویه‌ها برای بهره‌برداری در مناطق حاوی نمک و خشکسالی برای ثبت نیتروژن زیستی یونجه استفاده نمود (۱۳).

هدف از این پژوهش جداسازی و شناسایی ویژگی‌های بیوشیمیایی و مولکولی باکتری‌های بومی سینوریزوبیوم ملی لوتی جدا شده از گره ریشه گیاهان یونجه در دو منطقه آب و هوایی متفاوت و شناسایی سویه‌های با کارائی بالا بود که پتانسیل استفاده به عنوان کود بیولوژیک را داشته باشد.

مواد و روش‌ها

(الف) جداسازی باکتری‌ها: در این مطالعه مقطعی از عمق ۳۰ تا ۵۰ سانتی‌متری و بخش LO (بخش سست خاک دارای شن و ماسه) خاک‌های مختلف مزارع زیر کشت یونجه در استان خراسان رضوی (نواحی خسروجرد، دلمند، نامن، نزل آباد، باشت، شاره، دهبار و دولت آباد در منطقه سبزوار) و قم (منطقه دستجرد، نایه و سفت)، بوته‌هایی به صورت تصادفی برداشت شدند. بخش هوایی گیاهان حذف و ریشه‌ها با آب معمولی به آرامی شسته شدند. گره‌های سالم، درشت و صورتی رنگ موجود در بخش بالای ریشه انتخاب و هر گره با اندازه ریشه (برای جلوگیری از ایجاد زخم و آلدگی در گره) جدا شدند. گره‌های با اندازه بزرگ و فعال (با رنگ صورتی) به صورت تصادفی انتخاب گردیدند. گره‌ها به مدت ۱۰ ثانیه با الكل اتیلیک ۹۶ درصد و ۳ دقیقه با محلول هیپوکلریت ۳ درصد ضدغونی و چندین مرتبه با آب مقطر استریل شسته شدند (۱۴).

گره‌ها در شرایط استریل در کمی آب مقطر استریل به صورت هموژنیزه و سوسپانسیون یکنواخت در آورده شدند. سپس از سوسپانسیون حاصل از هر گره یک لوب به سطح محیط کشت

همزیستی که از گره ریشه توسعه می‌یابد، باکتری نیتروژن گازی را به شکل قابل استفاده برای گیاه میزبان فراهم می‌کند (۲). یونجه (Medicago sativa) علوفه چندساله با ریشه عمیق است و یکی از مهم ترین منابع پروتئین برای تغذیه دام به شمار می‌آید (۶). ارزش غذایی عالی آن باعث شده است که در میان علوفه ممحصول ایده‌آلی باشد. یونجه توانایی استفاده از نیتروژن جو را دارد و مقدار قابل توجهی از نیتروژن را هنگام رشد می‌تواند تأمین نماید. مطالعات فراوان نشان داده اند که ممحصول یونجه ماده‌آلی خاک را افزایش می‌دهد و باعث بهبود ساختار خاک می‌شود (۷).

این ممحصول علوفه‌ای بیش از ۳۰ درصد مناطق قابل کشت را به طور معمول اشغال کرده است. بیش از ۶۰۰۰ کیلومتر مربع از زمین‌های قابل کشت در ایران زیر کشت یونجه قرار دارد (۸). سینوریزوبیوم ملی لوتی (*Sinorhizobium meliloti*) یک آلفا پروتوباكتر از خانواده ریزوپیاسه (Rhizobiaceae) است که به تناب و بین مرحله آزاد در خاک و مرحله همزیستی در داخل سلول‌های گیاه میزبان دیده می‌شود. باکتری در شکل همزیستی در نهایت به باکترنید تبدیل می‌شود و ثبت نیتروژن را انجام می‌دهد (۹).

لک زیان (Lakzian) و همکاران در سال ۲۰۰۸ بر اساس ویژگی‌های مولکولی، باکتری‌های سینوریزوبیوم جدا شده از خاک استان همدان را به سه گروه دسته بندی کردند. به طوری که دو گروه بزرگ به عنوان سینوریزوبیوم ملی لوتی و سینوریزوبیوم مدیکیه (*S. medicae*) و گروه سوم متفاوت از دو گروه دیگر بود (۸).

در مطالعه‌ای که بر روی تنوع گونه‌های ریزوبیومی همزیست با نخود در مناطق غربی ایران بر اساس روش‌های مورفولوژیکی و مولکولی شامل PCR-RFLP و تعیین توالی نوکلئوتیدی انجام شد، مشخص گردید که اکثر جدایه‌های همزیست از گونه مژوریزوبیوم سیسر (*Mesorhizobium cicer*) بودند (۱۰). باکتری‌های ریزوبیوم جدا شده از شهرستان‌های استان اصفهان در قالب ۷ سویه باکتری ریزوبیوم ملی لوتی از یونجه و اسپرس شناسایی شدند (۱۱).

ایجاد شده بود، قرار داده شدند. پس از سبز شدن و رویش گیاهچه، در زمان ظاهر شدن تارهای کشنده، به هر لوله حدود یک میلی لیتر مایه تلقيح در اطراف ریشه اضافه شد. سه تکرار برای هر نمونه آماده شد. همچنین سه لوله شاهد بدون اضافه کردن مایه تلقيحی به منظور کنترل در نظر گرفته شد. پس از پوشاندن قسمتی از لوله که محل رویش ریشه است، لوله‌ها در اتاقک رشد با دما و رطوبت و نور مناسب قرار داده شدند. از محلول فاقد نیتروژن برای آبیاری گیاهان استفاده شد. پس از گذشت ۶ هفته، گیاهان از نظر گره زایی و وضعیت رشد مورد بررسی قرار گرفتند (۱۷).

ج) بررسی ویژگی‌های مورفولوژی و بیوشیمیایی جدایه‌های باکتریایی: به منظور شناسایی ویژگی‌های باکتری سینوریزوبیوم جدا شده از آزمون‌های کاتالاز، اکسیداز، لاكتاز و پروتئیناز، ژلاتیناز و رنگ آمیزی گرم استفاده شد (۱۵ و ۱۸). برای تعیین قابلیت تولید آنزیم آمیلاز در باکتری‌ها از آزمون هیدرولیز نشاسته استفاده شد. برای این منظور باکتری به محیط نشاسته آگار تلقيح و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۸ °C قرار داده شد. رنگ آبی پس از اضافه کردن معرف یدیدوره نشان دهنده عدم استفاده از نشاسته است (۱۵). به منظور بررسی قابلیت جذب رنگ قرمز کنگو، محیط کشت CRYEM (Congo red yeast extract manitol agar) تهیه شد و پس از کشت جدایه‌ها و رشد آن‌ها رنگ کلنی‌ها مورد بررسی قرار گرفت.

از محیط کشت YEMB که با اضافه کردن ۰/۱۵ درصد آگار به صورت نیمه جامد در آمد، برای بررسی حرکت باکتری‌ها استفاده شد. لوله‌ها در گرمانخانه ۲۸ °C به مدت ۴۸ ساعت قرار گرفتند. قابلیت رشد جدایه‌های سینوریزوبیوم در حضور ترکیبات هیدروفوب توسط تلقيح باکتری در محیط جامد بررسی شد (۱۹).

د) شناسایی مولکولی با روش واکنش زنجیره پلی مراز (PCR): پس از استخراج DNA باکتری‌ها با روش چن (Chen) و همکاران (۲۰)، به منظور تکثیر ژن ۱۶S rRNA از

YEMA (Yeast Extract Manitol Agar) (مرک، آلمان) تلقيح و در گرمانخانه ۲۸ درجه سيليسيوس به مدت ۷۲ ساعت قرار داده شد. با تکرار کشت‌های پی در پی باکتری‌های تثیت کننده نیتروژن خالص سازی شدند (۱۵).

ب) آزمون گره زایی: به منظور بررسی توانایی باکتری‌ها در تولید گرهک در ریشه گیاه میزان، تمامی جدایه‌های به دست آمده از مناطق مختلف، در شرایط گلخانه‌ای به گیاه تلقيح و فعال بودن آن‌ها از نظر تشکیل گرهک مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور از محلول غذایی بدون نیتروژن (محیط peat) استفاده شد که شامل ۲/۵ ml کلرید کلسیم (۴۰ g/l)، ۳ ml از محلول MgSO₄.7H₂O (۴۰ g/l)، ۳/۳ ml از محلول K₂HPO₄.3H₂O (۳۰ g/l)، ۲ ml از محلول Na₂HPO₄ (۲/۵ g/l)، ۰/۰۸ g/l Fe (۴۵ g/l) و ۱ ml عناصر کم مصرف در یک لیتر آب مقطر بود. محلول عناصر کم مصرف دارای ۲/۸۴ گرم اسید بوریک، ۰/۰۳ گرم سولفات منگنز، ۰/۰۸ گرم سولفات مس، ۰/۰۲۲ گرم سولفات روی و ۰/۰۸ گرم مولیبدات سدیم در لیتر بود. برای جامد نمودن محیط کشت ۸ گرم آگار به یک لیتر محیط کشت اضافه شد. pH محیط بین ۶/۸-۷ تنظیم و در اتوکلاو استریل گردید. در نهایت محیط به صورت شبیه دار در لوله آماده شد (۱۶). برای انجام آزمون گره زایی، تعدادی بذر یونجه (واریته همدانی) استریل شده به ظروف پتربی حاوی آب-آگار ۱/۵ درصد منتقل و در گرمانخانه تاریک با دمای ۲۵ °C تا دو برگی شدن گیاه نگهداری شدند (۱۲). سپس لوله‌های آزمایش از زمان کاشت تا سبز شدن با محلول مایه تلقيح حاوی جدایه‌های سینوریزوبیوم و پس از سبز شدن بذرها با استفاده از محلول غذایی فاقد نیتروژن تا شروع دوره گلدهی آبیاری شدند.

برای مایه تلقيح از کشت خالص باکتریایی در محیط YEMB (Yeast Extract Mannitol Broth) با چگالی نوری ۰/۲ در طول موج ۶۰۰ نانومتر استفاده شد. در مرحله بعد، بذرهای جوانه زده یونجه در منافذی که به طور عمودی در راستای لوله توسط لوب سرسوزنی استریل در محیط کشت

قرائت و منحنی رشد رسم گردید. ز) آنالیز آماری: مقدار رشد گیاهان یونجه پس از رشد بذر تلقیح یافته با جدایه‌های سینوریزروبیوم با گیاهان شاهد مقایسه شد. برای این منظور مشخصات گیاهان رشد یافته در آزمون گره زایی از نظر ارتفاع گیاه، طول ساقه، طول ریشه و تعداد گره بررسی و مقادیر ثبت شدند و با استفاده از نسخه بیستم نرم افزار آماری SPSS مورد بررسی قرار گرفتند. پس از رسم جداول توصیفی میانگین صفات با آزمون ANOVA مقایسه و سپس از نظر معنی داری با استفاده از آزمون دانکن مقایسه شدند. نتایج با p value کمتر از 0.05 به عنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

در این پژوهش، ۱۹ باکتری سینوریزروبیوم از گیاهان یونجه جمع آوری شده از استان قم (منطقه دستجرد، نایه و سفت) و ۲۳ باکتری از گره‌های گیاهان یونجه جمع آوری شده از استان خراسان رضوی (ناواحی خسروجرد، دلقلند، نامن، نزل آباد، باشت، شاره، دهبار و دولت آباد در منطقه سبزوار) جداسازی گردید. در آزمون گره زایی، تمامی باکتری‌ها در ریشه گیاهان رشد یافته از بذرها تلقیح شده توسط باکتری‌ها، گرهک ایجاد کردند. سرعت گرهک سازی در برخی از جدایه‌ها بیشتر از سایر جدایه‌ها بود. همچنین گره‌های ایجاد شده در ابتدا ریز و سفید بودند و با گذشت زمان درشت و صورتی شدند. به عبارتی گره‌ها از نظر ثبیت زیستی نیتروژن فعال و دارای آنزیم نیتروژناز بودند. نتایج نشان داد که آن دسته از گیاهانی که با باکتری‌های سینوریزروبیوم تلقیح شده بودند از رشد بهتری نسبت به گیاهان شاهد برخوردار بودند. بررسی کلنی‌های سینوریزروبیوم در محیط YEMA پس از گذشت ۷۲ ساعت در دمای 28°C نشان داد که کلنی‌ها به رنگ سفید، مدور با لبه‌های صاف، محدب و لعاب دار بودند و برخی از کلنی‌های سینوریزروبیوم پس از گذشت ۳ تا ۴ روز در محیط کشت به رنگ مایل به زرد در آمدند. این کلنی‌ها قطری حدود ۳ تا ۵ میلی‌متر و ظاهری چسبنده داشتند که نشان دهنده تولید

پرایمرهای ۳'-AAGGAGGTGATCCAGCC-5' و Fd1: ۵'-AGAGTTGATCCTGGCTCA-3'. Rd1: ۵'-AGAGTTGATCCTGGCTCA-3'. (۹). واکنش PCR در حجم نهایی ۳۰ میکرولیتر شامل ۵۰ نانوگرم از DNA استخراج شده، ۳ میکرولیتر از بافر ۱۰X، ۱/۵ dNTPs mM (۲۵ mM)، یک میکرولیتر mM MgCl₂، ۰/۲ میکرولیتر از آنزیم Taq DNA polymerase انجام شد (۹).

در ادامه واکنش PCR در دستگاه ترموسایکلر (مدل Kyratec، ساخت کشور سنگاپور) با شرایط دمایی ۴ دقیقه و اسرشت شدن ابتدایی در دمای ۹۵ درجه سیلیسیوس و در ادامه ۳۵ چرخه شامل و اسرشت شدن در دمای ۹۴ درجه سیلیسیوس به مدت ۴۵ ثانیه، اتصال در دمای ۵۵ درجه سیلیسیوس به مدت ۴۵ ثانیه، گسترش در دمای ۷۲ درجه سیلیسیوس به مدت ۹۰ ثانیه و در نهایت گسترش نهایی در دمای ۷۲ درجه سیلیسیوس به مدت ۵ دقیقه انجام شد. محصولات PCR به ژل آگاروز ۱/۵ درصد واجد اتیدیوم بر ماید متقال و الکتروفورز گردیدند. قطعات DNA به کمک دستگاه Uvidoc مشاهده و عکس برداری شدند.

(ه) بررسی تاثیر نوع منبع کربن بر رشد جدایه: رشد جدایه‌ها در حضور هفت نوع منبع کربن در محیط استاندارد YEMA بررسی شد. برای این منظور مقدار یک درصد از منابع قندی مانتیول، گلوکز، مانوز، مالتوز، آرایینوز، کالاكتوز و سوکروز به طور جداگانه به محیط کشت یاد شده اضافه گردید. محیط‌ها پس از تلقیح باکتری، در دمای 28°C به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شدند (۱۸).

(و) رسم منحنی رشد جدایه‌های سینوریزروبیوم: نمودار رشد باکتری در محیط YEMB بررسی و رسم گردید. برای این منظور ۰/۰ میلی لیتر از سوسپانسیون خالص باکتریایی در محیط YEMB با $\text{OD}_{600}=0.2$ به لوله‌های حاوی ۲۰ میلی لیتر YEMB تلقیح شد. میزان رشد نمونه‌ها به مدت ۷۲ ساعت گرمخانه گذاری با شرایط یاد شده، در فواصل زمانی ۱۲ ساعت با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر (شرکت Hitachi ساخت ژاپن) در طول موج ۶۰۰ نانومتر

مقاومت بیشتری نسبت به ترکیبات هیدروفوب نشان می‌دهند. تمامی جدایه‌های سینوریزوبیوم استان خراسان و قم در محیط حاوی منبع کربن مانیتوول، ساکاروز و مالتوز رشد داشتند. از نظر استفاده از قند گلوكز ۶۵/۲۱ درصد جدایه‌ها از استان خراسان و ۳۶/۸۴ درصد از استان قم توانایی رشد در محیط حاوی گلوكز را داشتند. ۶۵/۲۱ درصد جدایه‌ها از استان خراسان و ۴۷/۳۶ درصد جدایه‌ها از استان قم آرایینوز و مانوز مثبت بودند. تمامی جدایه‌های استان خراسان توانایی رشد در محیط حاوی قند گالاكتوز را دارا بودند، اما ۶۸/۴۲ درصد از جدایه‌های سینوریزوبیوم استان قم توانایی رشد در این محیط را داشتند.

تمامی جدایه‌ها پس از الکتروفورز بر روی ژل ۱/۵ درصد، باندهای یکسان با اندازه تقریبی bp ۱۵۰۰ را نشان دادند.

نتایج تعیین منحنی رشد جدایه‌های سینوریزوبیومی نشان داد که این جدایه‌ها از نظر رشد با یکدیگر تفاوت معنی داری دارند. نتایج میانگین چگالی نوری (میزان رشد) جدایه‌های سینوریزوبیوم ملی لوتی در استان خراسان و قم در زمان‌های متفاوت به ترتیب در جدول‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. منحنی رشد تک تک جدایه‌های مختلف سینوریزوبیوم استان خراسان و قم رسم شد که در اینجا تنها منحنی کلی رشد باکتری‌ها در نمودار ۱ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که رشد جدایه‌ها حالت سیگموئیدی دارد و در منحنی رشد هر گروه چهار مرحله مختلف مشاهده می‌شود. این مراحل شامل فاز تاخیری، نمایی، ماکریتم رشد و مرگ است. در این آزمایش قبل از این که جدایه‌ها وارد مرحله مرگ شوند آزمایش قطع شده است.

منحنی رشد ۴۲ جدایه سینوریزوبیوم در استان خراسان و قم نشان داد که بیشترین تفاوت در میزان رشد جدایه‌ها پس از گذشت ۳۶ ساعت از آغاز رشد رخ داده است؛ یعنی زمانی که رشد جدایه‌ها در مرحله نمایی قرار داشت. نتایج نشان داد که برخی از جدایه‌ها در بیشترین میزان چگالی نوری را پس از ۷۲ ساعت در شرایط آزمایشگاهی داشته‌اند و برخی رشد سریع تری را در مقایسه با سایر جدایه‌ها داشته‌اند. جدایه

ترکیبات لعابی بود. باکتری‌ها در بررسی میکروسکوپی به صورت گرم منفی، باسیل یا کوکوباسیل و بدون اسپور تشخیص داده شدند.

نتایج آزمایشات بیوشیمیایی برای جدایه‌های سینوریزوبیوم در استان خراسان و قم نشان داد که تمامی جدایه‌ها، اکسیداز و کاتالاز مثبت و متحرک بودند. از آزمایشات کشت باکتری در محیط لیتموس میک، ۶۰/۸۶ درصد از جدایه‌های استان خراسان و ۴۷/۳۶ درصد از جدایه‌های سینوریزوبیوم استان قم واکنش اسیدی نشان دادند. ۱۷/۳۹ درصد از جدایه‌های استان خراسان و ۲۶/۱۳ درصد از جدایه‌های استان قم واکنش قلیایی نشان دادند. در این میان ۱۷/۲۹ درصد از جدایه‌های استان خراسان و ۲۱/۰۵ درصد از جدایه‌های استان قم هیچ تغییری در این محیط ایجاد نکردند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که واکنش جدایه‌های سینوریزوبیوم در این محیط متفاوت است.

باکتری‌های سینوریزوبیوم جدا شده فاقد آنزیم ژلاتیناز بودند و ژلاتین را در محیط نوترینت ژلاتین ذوب نکردند. از جدایه‌های استان قم ۳ جدایه (۱۵/۷۸ درصد) قادر به هیدرولیز نشاسته بودند و تمامی جدایه‌های استان خراسان فاقد آنزیم آمیلاز بودند.

حضور قرمز کنگو در محیط کشت سبب تسهیل در شناسایی جنس سینوریزوبیوم به علت کاهش رشد سaproوفیت‌ها از یک سو و تشخیص افتراقی کلی موقوئیدی سینوریزوبیوم به دلیل عدم جذب معرف از سوی دیگر می‌گردد. تمامی جدایه‌های قم و خراسان رضوی در این محیط رنگ صورتی کم رنگ ایجاد کردند.

همچنین برای بررسی قابلیت رشد باکتری سینوریزوبیوم در حضور ترکیبات هیدروفوب از محیط TY با ۰/۰۱ درصد SDS استفاده شد و در بین جدایه‌های سینوریزوبیوم استان خراسان و قم ۲۱/۷۳ درصد از جدایه‌های استان خراسان و ۵۲/۶۳ درصد از جدایه‌های استان قم قابلیت رشد در حضور ترکیبات هیدروفوب را دارا بودند. این احتمال وجود دارد که جدایه‌های سینوریزوبیوم ملی لوتی مورد آزمایش استان قم

دنیای میکروب‌ها، سال هشتم، شماره اول بهار ۱۳۹۴. بررسی ویژگی‌های بیوشیمیایی و مولکولی باکتری سینوریزروپیوم ملی/لوتی جدا شده از ریشه گیاهان یونجه ... آزاده حداد سبزوار و همکاران

جدول ۱: میانگین چگالی نوری (میزان رشد) جدایه‌های سینوریزروپیوم ملی/لوتی در استان خراسان در زمان‌های مختلف در محیط کشت مایع.

ردیف	جدایه باکتری	۱۲ ساعت	۲۴ ساعت	۳۶ ساعت	۴۸ ساعت	۶۰ ساعت	۷۲ ساعت
۱	S1K	۰/۳۱۲	۰/۳۸۳	۰/۵۹۰	۰/۶۵۰	۰/۷۲۶	۰/۷۴۳
۲	S4K	۰/۲۷۳	۰/۴۳۴	۰/۷۳۸	۰/۷۸۳	۰/۷۹۸	۰/۸۱۰
۳	S5K	۰/۴۶۸	۰/۵۳۸	۰/۷۴۸	۰/۸۶۶	۰/۸۵۳	۰/۸۳۷
۴	S6K	۰/۳۷۰	۰/۶۵۲	۰/۷۰۱	۰/۸۱۶	۰/۸۲۷	۰/۸۵۴
۵	S9K	۰/۳۸۱	۰/۵۳۹	۰/۶۵۴	۰/۷۸۸	۰/۷۵۱	۰/۸۱۶
۶	S10K	۰/۳۲۱	۰/۳۸۳	۰/۵۹۰	۰/۶۵۰	۰/۷۲۶	۰/۷۴۳
۷	S14K	۰/۳۰۰	۰/۴۴۱	۰/۶۲۵	۰/۷۶۱	۰/۷۲۵	۰/۷۸۸
۸	S15K	۰/۳۶۱	۰/۴۵۸	۰/۶۶۹	۰/۷۱۰	۰/۷۵۸	۰/۷۷۰
۹	S16K	۰/۲۶۴	۰/۳۸۰	۰/۵۹۸	۰/۷۸۶	۰/۷۰۵	۰/۷۳۶
۱۰	S20K	۰/۲۹۵	۰/۳۸۸	۰/۶۴۹	۰/۶۳۶	۰/۷۰۷	۰/۸۱۰
۱۱	S22K	۰/۲۸۲	۰/۴۵۹	۰/۶۰۵	۰/۶۲۰	۰/۷۲۵	۰/۷۲۵
۱۲	S23K	۰/۲۰۲	۰/۴۳۶	۰/۶۲۵	۰/۶۳۵	۰/۷۰۷	۰/۷۲۵
۱۳	S24K	۰/۳۰۳	۰/۴۹۳	۰/۵۱۰	۰/۶۳۹	۰/۶۵۲	۰/۶۹۳
۱۴	S26K	۰/۳۶۲	۰/۵۱۹	۰/۶۱۰	۰/۷۹۵	۰/۸۲۶	۰/۸۴۲
۱۵	S28K	۰/۲۶۴	۰/۴۷۸	۰/۵۲۶	۰/۷۹۶	۰/۷۰۸	۰/۷۳۲
۱۶	S29K	۰/۳۳۵	۰/۴۹۴	۰/۵۶۲	۰/۷۹۹	۰/۷۲۶	۰/۷۵۱
۱۷	S31K	۰/۲۵۴	۰/۳۲۶	۰/۵۱۶	۰/۶۲۲	۰/۶۴۹	۰/۶۸۸
۱۸	S32K	۰/۳۱۴	۰/۴۳۴	۰/۶۴۸	۰/۸۲۶	۰/۸۵۲	۰/۸۸۳
۱۹	S34K	۰/۲۹۸	۰/۳۷۶	۰/۵۹۰	۰/۶۶۹	۰/۶۹۳	۰/۷۱۳
۲۰	S35K	۰/۲۲۱	۰/۴۹۹	۰/۵۰۳	۰/۶۴۹	۰/۵۵۳	۰/۵۵۳
۲۱	S36K	۰/۳۱۸	۰/۴۳۶	۰/۵۰۲	۰/۶۶۲	۰/۶۶۲	۰/۷۸۶
۲۲	S37K	۰/۳۴۹	۰/۴۶۵	۰/۵۲۵	۰/۶۳۲	۰/۶۷۳	۰/۷۱۰
۲۳	S38K	۰/۳۰۶	۰/۴۰۰	۰/۶۱۰	۰/۶۴۷	۰/۶۹۰	۰/۷۲۴
	میانگین	۰/۳۱۵	۰/۴۴۴	۰/۶۸۱	۰/۷۲۵	۰/۷۵۳	۰/۷۵۳

جدول ۲: میانگین چگالی نوری (میزان رشد) جدایه‌های سینوریزروپیوم ملی/لوتی در استان قم در زمان‌های مختلف در محیط کشت مایع.

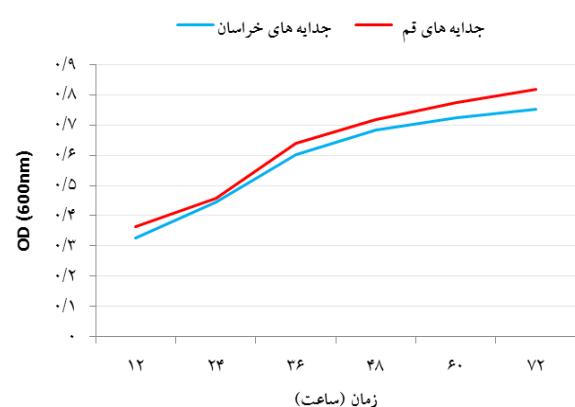
ردیف	جدایه باکتری	۱۲ ساعت	۲۴ ساعت	۳۶ ساعت	۴۸ ساعت	۶۰ ساعت	۷۲ ساعت
۱	S1Q	۰/۳۶۴	۰/۴۱۹	۰/۵۷۸	۰/۶۶۵	۰/۷۱۰	۰/۷۹۴
۲	S2Q	۰/۴۷۳	۰/۴۸۱	۰/۵۸۸	۰/۶۰۶	۰/۷۱۲	۰/۶۱۲
۳	S3Q	۰/۵۰۷	۰/۵۰۲	۰/۶۲۶	۰/۷۵۶	۰/۷۸۹	۰/۸۲۶
۴	S4Q	۰/۳۸۷	۰/۴۴۸	۰/۶۰۳	۰/۶۹۸	۰/۷۹۵	۰/۸۴۰
۵	S7Q	۰/۲۶۰	۰/۴۵۸	۰/۶۹۲	۰/۷۲۰	۰/۷۴۸	۰/۸۱۱
۶	S8Q	۰/۲۷۵	۰/۵۰۶	۰/۶۹۶	۰/۷۳۴	۰/۷۸۱	۰/۹۳۳
۷	S9Q	۰/۳۳۶	۰/۴۵۰	۰/۶۱۰	۰/۶۸۵	۰/۸۲۴	۰/۹۹۴
۸	S11Q	۰/۳۲۰	۰/۴۷۷	۰/۶۴۸	۰/۷۵۸	۰/۷۹۳	۰/۷۵۹
۹	S12Q	۰/۲۵۷	۰/۴۴۳	۰/۷۱۶	۰/۷۹۵	۰/۸۰۱	۰/۸۲۲
۱۰	S13Q	۰/۳۵۱	۰/۴۲۷	۰/۶۴۴	۰/۷۷۴	۰/۷۹۱	۰/۷۹۴
۱۱	S14Q	۰/۴۲۱	۰/۴۴۸	۰/۷۱۲	۰/۷۴۴	۰/۸۰۲	۰/۸۶۲
۱۲	S15Q	۰/۳۵۱	۰/۴۲۷	۰/۶۴۴	۰/۷۷۳	۰/۷۹۱	۰/۷۹۶
۱۳	S16Q	۰/۴۰۷	۰/۵۰۴	۰/۵۹۲	۰/۷۴۴	۰/۷۹۲	۰/۸۱۶
۱۴	S17Q	۰/۳۷۶	۰/۴۵۰	۰/۶۲۳	۰/۷۱۸	۰/۷۹۳	۰/۸۳۰
۱۵	S18Q	۰/۴۶۳	۰/۵۹۱	۰/۶۷۸	۰/۷۶۹	۰/۸۱۸	۰/۹۲۶
۱۶	S19Q	۰/۲۹۸	۰/۳۲۶	۰/۴۹۰	۰/۵۰۹	۰/۶۲۵	۰/۶۴۵
۱۷	S20Q	۰/۳۴۶	۰/۴۳۸	۰/۶۹۵	۰/۷۹۵	۰/۸۲۱	۰/۸۴۲
۱۸	S21Q	۰/۲۹۰	۰/۴۳۲	۰/۶۴۶	۰/۷۳۲	۰/۷۶۲	۰/۷۹۰
۱۹	S22Q	۰/۴۰۶	۰/۴۹۶	۰/۶۱۹	۰/۷۶۲	۰/۸۱۳	۰/۸۵۶
	میانگین	۰/۳۶۵	۰/۴۵۹	۰/۶۳۹	۰/۷۱۷	۰/۷۷۴	۰/۸۱۸

آزمایش در استان قم نشان داد که جدایه‌های S9Q، S8Q و S9Q در بیشترین میزان چگالی نوری را پس از ۷۲ ساعت در شرایط آزمایشگاهی داشتند و جدایه S3Q رشد سریع‌تری را در مقایسه با سایر جدایه‌های سینوریزروبیوم استان قم داشت. این احتمال وجود دارد که چنین سویه‌هایی پتانسیل بهتر و بالاتری را برای استفاده به عنوان کود بیولوژیک با توجه به شرایط بومی و آب و هوایی مناطق داشته باشند.

نتایج نشان داد که میزان رشد گیاهان هم‌ریست با جدایه‌های سینوریزروبیوم به طور معنی داری از گیاه شاهد (بدون باکتری) بیشتر بود و در میان گیاهان تلقیح شده با جدایه‌های بومی سینوریزروبیوم ملی لوتی، میزان رشد گیاهان تلقیحی جدایه‌های سینوریزروبیوم S22K، S34K و S36K از استان خراسان (نمودار ۲) و S3Q و S12Q (نمودار ۳) از استان قم بیشتر از شاهد بود که می‌تواند نشان دهنده کارایی بیشتر این جدایه‌ها باشد.

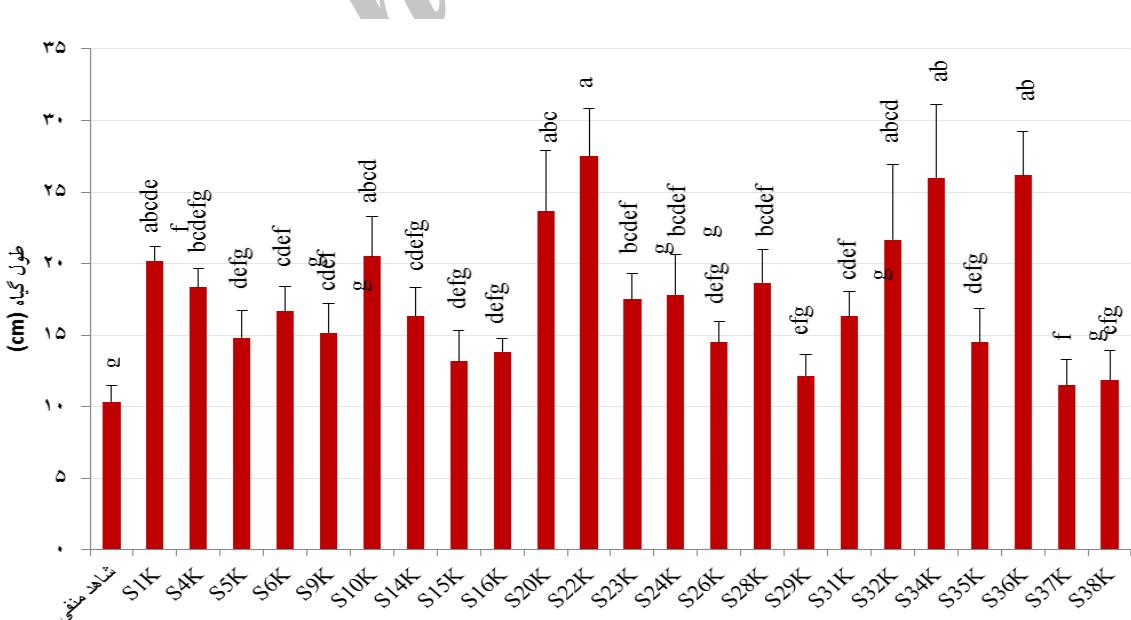
بحث

در مطالعه حاضر ۴۲ باکتری سینوریزروبیوم از گیاهان یونجه استان‌های خراسان وضوی و قم جداسازی شدند. تمامی نتایج چگالی نوری (میزان رشد) بین باکتری‌های مورد

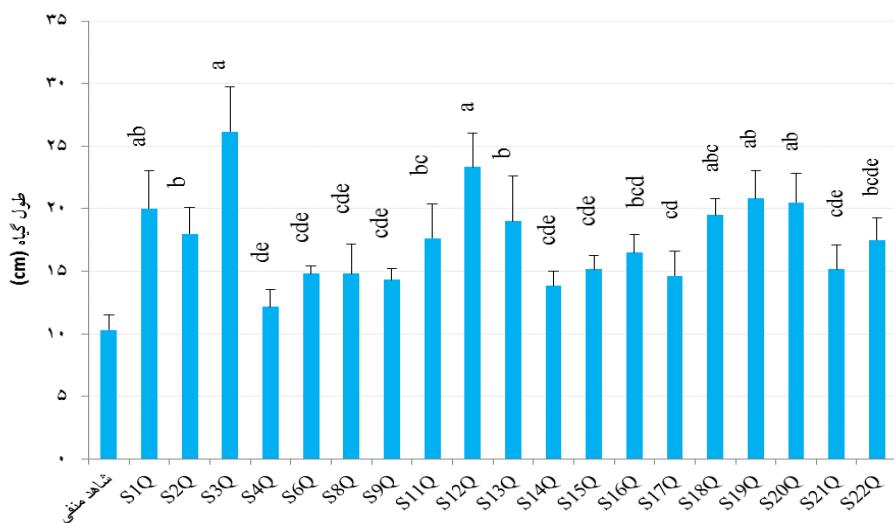

نمودار ۱: منحنی رشد جدایه‌های بومی سینوریزروبیوم ملی لوتی استان خراسان و قم پس از گذشت ۷۲ ساعت رشد در محیط کشت مایع (YEMB)

S32K که از منطقه خراسان جمع آوری شده بود، بیشترین میزان چگالی نوری را پس از ۷۲ ساعت در شرایط آزمایشگاهی داشت. همچنین مشاهده شد که جدایه S5K رشد سریع‌تری را در مقایسه با سایر جدایه‌های استان خراسان دارد و زودتر از سایر جدایه‌ها به مرحله رشد نمایی و سپس مرحله ثابت رسیده است.

نمودار ۲: مقایسه میانگین گیاهان تلقیحی با جدایه‌های سینوریزروبیوم استان خراسان و گیاه شاهد از نظر طول گیاه (حروف بالای هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار در بین جدایه‌ها و وجود حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده عدم معنی دار بودن است).

نمودار ۳: مقایسه میانگین گیاهان تلقیحی با جدایه‌های سینوریزوبیوم استان قم و گیاه شاهد از نظر طول کل گیاه (حروف بالای هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار در بین جدایه‌ها و وجود حداقل یک حرف مشترک نشان دهنده عدم معنی دار بودن است).

گزارش کردند که به ترتیب ریزوبیوم‌های جدا شده از Fenugreck و شبدر نیز توانایی استفاده از نشاسته از منابع مختلف را دارند.

تمامی جدایه‌ها در پژوهش حاضر توانایی استفاده از مالتوز و سوکروز را به عنوان منبع کربن داشتند. در حالی که برخی از آن‌ها توانایی استفاده از گالاكتوز (۸۵/۷۱ درصد)، آرابینوز (۵۷/۱۴ درصد)، مانوز (۵۷/۱۴ درصد) و گلوکز (۵۲/۳۸ درصد) را داشتند. توانایی جدایه‌های استان خراسان در مصرف این قندها بیشتر بود.

نتایج گزارش شده توسط خنافری (Khanaferi) و همکاران در سال ۲۰۰۹ نشان داد که باکتری ریزوبیوم بیشترین میزان رشد را در محیط حاوی قند مانیتول داشته است. از طرفی توانایی رشد باکتری در محیط گلوکز و سوکروز کمتر از مانیتول بوده است (۲۱). یافته‌های شهزاد (Shahzad) در سال ۲۰۱۲ (۱۶)، اوبلیسامی (Oblisami) در سال ۲۰۰۵ (۲۲)، الزاناتی (Elzanaty) در سال ۲۰۱۵ (۲۶) و سینگ (Singh) در سال ۲۰۰۸ (۱۵) حاکی از مثبت بودن رشد باکتری سینوریزوبیوم در محیط‌های حاوی قند گلوکز، گالاكتوز، مانوز و مانیتول دارد. در نتیجه جدایه‌ها از نظر توانایی در مصرف منبع کربن متفاوت می‌باشند.

باکتری‌ها گرم منفی، بدون اسپور، متحرک، اکسیداز و کاتالاز مثبت بودند و واکنش متفاوت در محیط لیتموس میلک داشتند. در بررسی مورفولوژی و بیوشیمیایی، خنافری (Khanaferi) و همکاران در سال ۲۰۰۹ (۲۱)، شهزاد (Shahzad) در سال ۲۰۱۲ (۱۸)، فتاهمون (Fentahun) و همکاران در سال ۲۰۱۴ (۲۲) و اوبلیسامی (Oblisami) و همکاران در سال ۲۰۰۵ (۲۲) سینوریزوبیوم ملی‌لوتی را با ویژگی‌های یاد شده از یونجه جداسازی کردند.

هیچکدام از جدایه‌ها توان تجزیه ژلاتین را در محیط نوترینت ژلاتین نداشتند. این یافته با نتایج گزارش شده توسط سایر محققان مطابقت دارد (۱۵، ۲۳). به نظر می‌رسد این باکتری‌ها فاقد آنزیم ژلاتیناز باشند.

از ۴۲ باکتری جدا شده در تحقیق حاضر ۳ جدایه توانایی تجزیه نشاسته را داشتند که از استان قم جدا شده بودند. نتیجه حاصل مغایر با گزارش هولت (Holt) و همکاران در سال ۱۹۹۴ مبنی بر عدم هیدرولیز نشاسته توسط ریزوبیوم هاست (۲۴).

اختلاف می‌تواند مربوط به جداسازی باکتری‌ها از گیاهان متفاوت باشد. سینگ (Singh) و همکاران در سال ۲۰۰۸ (۱۵) و اولیورا (De Olivera) و همکاران در سال ۲۰۰۷ (۲۵)

پور (2008) تاثیر جدایه‌های سینوریزروبیوم اقیم‌های مختلف بر روی تثبیت نیتروژن و عملکرد علوفه ارقام یونجه معنی دار توصیف شده است. اثر معنی دار و مثبت همبستگی فنتیپی بین تعداد گره با صفات مهمی مانند طول ریشه چه، طول گیاهچه و وزن خشک زی توده، اهمیت تأثیر همزیستی بر روی افزایش رشد و نمو اولیه گیاهچه یونجه را نشان می‌دهد.

این امر در مناطق خشک و نیمه خشک برای استقرار نهال‌های جوان از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد (۱۴). استفاده از جدایه‌های سینوریزروبیوم مناسب با تأثیر بر روی رشد طولی ریشه و تشکیل گره‌های تثبیت نیتروژن در مقایسه با شاهد این امکان را فراهم خواهد نمود که نهال‌های یونجه زودتر و بهتر بتوانند در محل کشت استقرار یابند. بنابراین می‌توانند بر مشکلات ناشی از تنفس‌های رطوبتی و رشد کند گیاهچه‌های یونجه در اوایل رشد غلبه نمایند و با تولید گره بیشتر، نیتروژن زیادی را تثبیت کنند. در نتیجه با ریشه‌های عمیق در حفظ آب و خاک بسیار مفید و مؤثر واقع خواهند شد (۲۸).

نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان داد که بین جدایه‌های مختلف از نظر برخی ویژگی‌های بیوشیمیابی مانند واکنش در محیط لیتموس میک، قابلیت هیدرولیز نشاسته، قابلیت رشد در حضور ترکیبات هیدروفوب و مصرف قدرهای مختلف به عنوان منبع کربن تفاوت وجود دارد. همچنین مشخص گردید که سویه S22K از استان خراسان و S3Q از استان قم تأثیر مثبتی در تلقیح بذر یونجه از نظر شاخص‌های رشد به ویژه طول گیاه، طول ریشه، طول ساقه، تعداد برگ و تعداد گره دارند.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان این مقاله از مسئولین دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد به دلیل همکاری صمیمانه در اجرای این پژوهش کمال امتنان را دارند.

تمامی جدایه‌ها قابلیت رشد در حضور SDS را نداشتند و ۲۱/۷۳ درصد از جدایه‌های استان خراسان و ۵۲/۶۳ درصد از جدایه‌های استان قم توانایی رشد را در حضور این ترکیبات دارا بودند.

باکتری‌های جدا شده از خاک قم مقاومت بیشتری را نسبت به ترکیبات هیدروفوب داشتند. این نتیجه را می‌توان مربوط به اختلاف در خاک نواحی جدا شده دانست. به طوری که این احتمال وجود دارد که خاک این نواحی آلودگی بیشتری را با ترکیبات هیدروفوب دارد و ناشی از سازگاری باکتری با محیط باشد.

نتایج تعیین منحنی رشد باکتری‌های سینوریزروبیوم نشان داد که این جدایه‌ها از نظر رشد با یکدیگر تفاوت معنی داری دارند. جدایه S5K از خراسان و جدایه S3Q رشد سریع‌تری را در مقایسه با سایر جدایه‌ها داشتند و در ساعت‌های اولیه (پس از ۱۲ و ۲۴ ساعت) میزان کدورت بیشتری را نسبت به سایرین ایجاد کردند.

در میان گیاهان تلقیح شده با جدایه‌های بومی سینوریزروبیوم ملی/لوتی، میزان رشد گیاهان تلقیحی با جدایه‌های S22K و S3Q از استان خراسان، S12Q از استان قم بیشتر از سایر جدایه‌ها بود که می‌تواند نشان دهنده کارایی بیشتر این جدایه‌ها باشد. شایان یادآوری است که مشخص کردن سویه‌هایی با کارایی بالا برای کشت یونجه، نیاز به بررسی بیشتر و یا بررسی در محیط طبیعی و خاک نیز دارد. زیرا همیارهای همزیست بهینه در شرایط زراعی تشکیل می‌شوند. این احتمال وجود دارد که ریزوبیوم‌های بومی اثر سویه‌های تلقیحی را توسط رقابت در گره زایی گیاه میزان کاهش دهنند. تحقیقات فتاهاون (Fentahun) و همکاران در سال ۲۰۱۴ نشان داد که باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن بر روی بعضی از ویژگی‌های بذر یونجه به خصوص بر روی طول گیاهچه و همچنین تعداد گره‌ها و وزن خشک گره‌ها اثر مثبت و معنی دار دارند (۱۲).

در گزارش راستین (Rastin) در سال ۱۹۷۸ (۲۷) تلقیح سویه‌های باکتری متناسب با شرایط محیطی و خاکی و در نتایج پناه

References

1. Swain H, Abhijita S. Nitrogen fixation and its improvement through nitrogen fixation and its improvement through. J Global Biosci. 2013; 2(5): 98-112.
2. Bradic M, Sikora S, Redzepovic S, Stafa Z. Genetic identification and symbiotic efficiency of an indigenous *Sinorhizobium meliloti* field population. Food Technol Biotech. 2003; 41(1): 69-75.
3. Sprent JI. Nitrogen fixation and growth of non-crop legume species in diverse environments. Perspect Plant Ecol Evol Syst. 1999; 2(2): 149-162.
4. Requena N, Perez-Solis E, Azcon-Aguilar C, Jeffries P, Barea JM. Management of indigenous plant-microbe symbioses aids restoration of decertified ecosystems. Appl Environ Microbiol. 2001; 67(2): 495-498.
5. Schulz S, Engel M, Fischer D, Buegger F, Elmer M, Welzl G, Schloter M. Diversity pattern of nitrogen fixing microbes in nodules of *Trifolium arvense* (L.) at different initial stages of ecosystem development. Biogeosci. 2013; 10(2): 1183-1192.
6. Al-barakah FN, Abdel-Aziz RAA, Radwan SMA. Response of alfalfa to inoculation with *Sinorhizobium meliloti* strains indigenous to Saudi Arabian soils. Am Eurasian J Agric Environ Sci. 2011; 10(2): 193-199.
7. Peterson TA, Russella MP. Alfalfa and nitrogen cycle in the Corn Belt. J Soil Water Conserv. 1991; 46(3): 229-235.
8. Lakzian A, Karimi E, Khavazi K, Haghnia G. Genetic diversity of *Sinorhizobium meliloti* isolated from root nodules of alfalfa (*Medicago sativa*) growing in Hamadan soils (Iran) using plasmid profile and PCR/RFLP. Int J Agri Biol. 2008; 10(6): 669-672.
9. Shamseldin A, Sadowsky M, El-Saadani M, Sun An C. Molecular biodiversity and identification of free living *Rhizobium* strains from diversity Egyptian soil as assessed by direct isolation without trap hosts. Am Eurasian J Agric Environ Sci. 2008; 4(5): 541-549.
10. Alavian Mehrian E, Bahar M, Taleb Badaf M. Molecular identification of chickpea nodulating rhizobia in western regions of Iran. Iran J Field Crop Sci. 2014; 45(1): 135-146.
11. Shafizadeh Sh, Seyf Elahi AR, Eskandari ZA. Extraction and identification of symbiotic *reziebium* race from the most important rangelands legumes in Esfahan province. Iran J Range Desert Res. 2007; 14(3): 302- 312.
12. Fentahun M, Akhtar MS, Muleta D, Lemessa F. Isolation and characterization of nitrogen deficit *Rhizobium* isolates and their effect on growth of haricot bean. Afr J Agric Res. 2013; 8(46): 5942-5952.
13. Elboutahiri N, Thami-Alami E, Udupa S. Phenotypic and genetic diversity in *Sinorhizobium meliloti* and *S. medicae* from drought and salt affected regions of Morocco. BMC Microbiol. 2010; 10: 15.
14. Panahpour H. Effects of *Sinorhizobium* strain inoculation on seedling growth and establishment of alfalfa (*Medicago sativa* L.) in arid and semi-arid regions of Iran. Iran J Range

- Desert Res. 2008; 15(1): 129-138. [In Persian]
15. Singh B, Kaur R, Singh K. Characterization of *Rhizobium* strain isolated from the roots of *Trigonella foenumgraecum* (Fenugreek). Afr J Biotechnol. 2008; 7(20): 3671-3676.
16. Namaki Shoshtari A. 1997. Genetics and molecular characterization of the *Agrobacterium* nitrogen fixation system. Thesis for degree of Ph.D. School of Biology. University of England.
17. Truchet G, Debelle F, Vasse J, Terzaghi B, Generone AM, Rosenberg C, Batut J, Mallet F, Denarie J. Identification of *Rhizobium meliloti* pSYM 2011 region controlling the host specificity of root hair curling and nodulation. J Bacteriol. 1985; 164(3): 1200-1210.
18. Shahzad F, Shafee M, Abbas F, Babar S, Tariq MM and Ahmad Z. Isolation and biochemical characterization of *Rhizobium meliloti* from root nodules of alfalfa (*Medicago sativa*). J Anim Plant Sci. 2012; 22(2): 522-524.
19. Del Papa MF, Balague LJ, Castro Sowinski S, Wegener C, Segundo E, Martinez Abarca F, Toro N, Niehaus K, Puhler A, Aguilar OM, Martinez-Drets G, Lagares A. Isolation and characterization of alfalfa-nodulating Rhizobia present in acidic soils of central Argentina and Uruguay. Appl Environ Microbiol. 1999. 65(4): 1420-1427.
20. Schmid J, Koenig S, Pick A, Steffler F, Yoshida S, Miyamoto K, Sieber V. Draft genome sequence of *Kozakia baliensis* SR-745, the first sequenced *Kozakia* strain from the family Acetobacteraceae. Genome Announc. 2014; 2(3): e00594-14.
21. Khanaferi A, Mansubi M, Arbabian S. Evaluation of anthocyanin production in *Rhizobium* symbiotic and free-living. J Microbiol Knowledge. 2009; 1(2): 53-62. [In Persian]
22. Oblisami G. On in vitro growth of five species of ectomycorrhizal fungi. Euro J For Path. 1995; 1(7): 204-210.
23. Deb K, Deb B, Pande P. Isolation and characterization of root nodule bacteria associated with *Cassia alata* of Southern parts of Assam, India. Int J Pure App Biosci. 2015; 3(1): 58-63.
24. Holt JG, Kriey NR, Sneath PHA, Staley JT, Williams ST. Editor: Hensyl R W. Bergey's Manual of Determinative Bacteriology. 9th edition. Baltimore, United States Lippincott Williams & Wilkins; 1994.
25. De-Oliveira AN, de Oliveira LA, Andrade JS, Chagas JAF. Rhizobia amylase production using various starchy substances as carbon substrates. Braz J Microbiol. 2007; 38(2): 208-216.
26. Elzanaty AM, Hewedy OA, Nagaty HH, Abd Elbary MI. Molecular and biochemical characterization of some Egyptian genotypes *Rhizobium (Vicia Faba)* isolates. J Bioengineer Biomedical Sci. 2015; 5(1): 145.
27. Rastin Saleh N. Soil Biology. Tehran. Tehran University Press. 1978. [In Persian]
28. Bohrani M. Processing of forage plants. Shiraz. Shiraz University Publication Center. 2001. [In Persian]

Study of biochemical and molecular properties of *Sinorhizobium meliloti* bacteria isolated from alfalfa roots in two regions of Iran

Azadeh Haddad Sabzevar¹, Mahboobeh Nakhaei Moghaddam²

¹MS.c., Department of Biology, Mashhad branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

²Assistant Professor, Department of Biology, Mashhad branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran.

Abstract

Background & Objectives: Rhizobia are able to fix atmospheric nitrogen and provide a significant amount of nitrogen in the soil. The purpose of this study was to isolate and identify the biochemical properties of indigenous *Sinorhizobium meliloti* bacteria in two regions of Iran, and also to detect the strains with higher efficiency, which have the potential to be used as bio-fertilizer.

Materials & Methods: In this cross- sectional study, bacteria were collected from alfalfa plants in areas around Qom and Khorasan Provinces. These bacteria were identified using nodulation test, as well as biochemical and molecular examinations. The growth curves of these isolates were drawn. The isolates with higher efficiency were identified by inoculation of bacteria into alfalfa seeds and comparison of the rate of plant growth.

Results: The isolated bacteria did not show a same reaction in Lithmus milk medium. All bacteria were gelatinase-negative, and only a few strains were able to utilize starch of the media. Some bacteria were able to grow in the presence of hydrophobic compounds. S22K and S36k from Khorasan, S3Q and S12Q from Qom showed better effects on the growth of test plants in comparison to other isolates.

Conclusion: The results of these research showed that some indigenous bacteria of *S. meliloti* are able to digest starch and were able to grow in the presence of SDS. Among the isolates, strains S3Q and S22K had the better potential for application as biological fertilizer. This research could be a step for the production of bio-fertilizers in our country.

Keywords: *Sinorhizobium meliloti*, Alfalfa, Biochemical properties, Growth curve.

Correspondence to: Mahboobeh Nakhaei Moghaddam

Tel: +989155131464

E-mail: m.nakhaei@mshdiau.ac.ir

Journal of Microbial World 2015, 8(1): 26-37.